

בית המשפט לתביעות קטנות בירושלים

מספר התיק:

פרטי התובע:

פרטי הנתבע: אקסטרה תחבורה ציבורית – ירושלים. ח.פ. 516494390. מען: רקפת 1, שוהם.

1. חברת אקסטרה, הנתבעת בתיק זה, הגישה כתב הגנה, המשקף זלזול בתובע ובבית המשפט גם יחד.

בכתב התביעה הוצגו 3 מקרים שונים, המשותף לכולם הוא אוטובוס פעיל ותקין הנמצא בקרבת תחנה, בה ממתנינם משתמשים ששילמו ממיטב כספם, אזרחים שומרי חוק וסדר, שמעולם לא הרימו קול על נהג וכל כיוצא בזה, והאוטובוס מפליג לדרכו מבלי לפתוח את דלתו.

אשר על כן, הקדמת החברה לפיה אין לוחות הזמנים מחייבים אותה, למרות שלדעתי איננה נכונה, אינה רלוונטית לדיון.

2. במקרה האחרון שהוצג, האוטובוס אף הציג על המסך שאמור להורות את מספר הקו, כי הוא 'לא בשירות', למרות שברישומי האוטובוס באתר דאטאבוס הוא מופיע כפעיל. מה שנדמה כהצגת מצג שווא בפני משרד התחבורה.

3. הנתבעת בחרה להתעלם מ-2 המקרים הראשונים, לגביהם לא היה בפיה כל מענה לכאורה, ואחר הנוסח הארוך אותו היא מעתיקה מכתב הגנה אחד למשנהו, במסגרתו היא מאריכה בשירות המצויין אותו היא מעניקה למשתמשים, לעומת המציאות בשטח לפיה קו 57 בירושלים הוא אחד מעשרים הקווים עם שיעור 'אי ביצוע' הגבוה ביותר בארץ! היא עוברת מיד לדון במקרה השלישי.

4. לגבי המקרה השלישי, הנתבעת בחרה להתעלם מן ההדגש שאיני תובע על נזק כי אם על עוגמת נפש של אדם הרוצה בשעת ערב די מאוחרת להגיע לביתו, וטוענת שלא הוכחתי נזקים כפי שלא הוכחתי את עצם התלונה. למעשה, החברה בתגובתה אלי אישרה את דבר השבתת הקו, ולא הכחישה מעולם את העובדה כי האוטובוס עבר ליד התחנה כשהוא רשום במערכות הגיפאס מחד, אך רושם על צגו 'לא בשירות' מאידך.

5. איני צריך להוכיח נזק, כי עוגמת הנפש האדירה של אדם שרוצה ללכת לישון ולא להמתין בקור הלילי לאוטובוס – אינה טעונה הוכחה. הנתבעת מאשימה אותי – את הקרבן – שלא השכלתי לנסוע במונית לביתי, ומתעלמת מן הקושי להשיג מוניות לפעמים, מן העובדה שאין לי מזומן בכיסי תמיד, כך שאיני יכול לשלם במונית [ובעצם הלוות את הסכום לנתבעת עד שהיא תואיל לשלם לי], ומכך שבעומדי בתחנה לא הייתה לי כל דרך לדעת שהאוטובוס שרשום עליו 'לא בשירות' הוא האוטובוס שלו אני מחכה, כך שלא ידעתי שאוכל לתבוע את החברה, שמא האוטובוס כבר מפציע לתחנה וגם שילמתי וגם לא אקבל את החזר.

6. הנתבעת מאשימה אותי, כביכול אני ערב להתנהגות כל משתמשי התחבורה הציבורית בירושלים, על כך שאני מתלונן שוב ושוב ודורש את שיפור השירות, [מה שלטענתה מיותר לחלוטין הואיל והשירות שלה מצויין], ומאידך אני תוקף נהגים ויורק בפניהם. ברור לכל בר דעת, שעומדת לי חזקת כשרות כאדם עדין ומנומס, שומר חוק וסדר, שמעודו לא תקף נהגים. אין כל היגיון בכך, שועד העובדים, או כל גוף אחר, יעניש אותי על התנהגות מישהו אחר.

אם הנתבעת מתמודדת עם אלימות כנגד עובדיה, היא מוזמנת לטפל בזה באופן חוקי, אם על ידי הזמנת משטרה, אם על ידי הצמדת מאבטח לכל נהג, אם על ידי הגשת תלונות סדירה נגד מתפרעים באמצעות תיעוד תמידי של פנים האוטובוס [מה שכנראה יביא להצפת התנהגות פראית של נהגים]. אך אין בכוחה להשביט את הפעילות כענישה קולקטיבית, וודאי שלא להשתמש בטיעון הזה כניסיון הגנה מפני תביעה.

7. דרשתי מן הנתבעת בתלונתי אסמכתא חוקית להתנהגותה, אישור ממשרד התחבורה, וכדומה. לא קיבלתי.

8. בל נשכח, שהנתבעת המבינה שעלי להוכיח כל נזק שלא טענתי לגביו, שוכחת ליטול קורה מבין עיניה, מצהירה היא על אירועי אלימות מבלי להגיש כל אסמכתא ראייתית לטענתה. לא הוגש תיעוד תלונה במשטרה, לא הוגש תצהיר של ועד העובדים, סמוכה היא ובטוחה שביט המשפט והתובע אמורים לקבל את דבריה כתורה מסיני, מבלי לפקפק באמינות הדברים.

9. אם בית המשפט הנכבד יפסוק אחת ולתמיד, כי השבתה בריונית של הפעילות אינה לגיטימית ואינה מוצדקת, ועצם הניסיון המביש להציג שביתה לא חוקית כטיעון הגנתי הוא מעשה אלים, ישמש זה כתקדים אזהרה לחברות התחבורה המתעללים בלקוחותיהם, הממננים בכספי מיסיהם ובתשלומי מנוייהם את פעילותם.

10. הנתבעת כותבת בכתב ההגנה, כי כתב הסילוק המצורף אינו קשור לתביעה, כי אם לפנייה מספר 57750. כפי שבית המשפט יוכל לראות, הפנייה הזו עוסקת במקרה הראשון הנכלל בתביעה, ולכן הוא כן קשור לתביעה. אין זו הפעם הראשונה, שבו אני נוכח לראות כי הנתבעת מתנהגת בחוסר אחריות מוחלט בכתבי הגנתה המוגשים לבית המשפט הנכבד.

11. הטענה המבישה של הנתבעת, כביכול אני רוצה להתעשר על חשבון החברה שלא כדין, כאשר היא מתעלמת מן הצער ועוגמת הנפש שב-3 מקרים שונים – מתוך רבים – בהם הנהגים לא פותחים דלת בפני הממתנינים בתחנה, היא היא ניסיון חסר תום לב, להמשיך בהתנהלותה המופקרת, על חשבוני, חשבון משפחתי, וחשבון רבבות המשתמשים בשירותיה הלא תקינים.

12. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד, לקבל את התביעה לגמרי.